

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců JUDr. Radimy Gregorové, Ph.D. a JUDr. Jarmily Ďáskové v právní věci žalobce **Obec Moravany**, se sídlem Moravany, Střední 29, zastoupeného JUDr. Radkem Ondrušem, advokátem se sídlem 613 00 Brno, Těsnohlídkova 9, proti žalovanému **Krajskému úřadu Jihomoravského kraje**, odboru územního plánování a stavebního řádu, se sídlem 601 82 Brno, Žerotínovo náměstí 3/5, za účasti osoby zúčastněné na řízení MOOD International, s.r.o. se sídlem 625 00 Brno, Šoustalova 45, zastoupeného JUDr. Zdeňkem Daňhelem, advokátem se sídlem 613 00 Brno, Těsnohlídkova 943/9, proti rozhodnutí žalovaného,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu ze dne 28.10.2010, č.j. JMK 122468/2010, sp. zn. S-JMK 122468/2010/OÚPSŘ se z r u š u j e a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je povinen uhradit žalobci náklady soudního řízení ve výši 10.640,- Kč do 30-ti dnů od právní moci rozsudku na účet právního zástupce žalobce JUDr. Radka Ondruše, advokáta se sídlem 613 00 Brno, Těsnohlídkova 9, č. 27-446330207/0100.**
- III. **Osoba zúčastněné na řízení n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 28. 10. 2010, č.j. JMK 122468/2010, sp. zn. S-JMK 122468/2010/OÚPSŘ bylo změněno usnesení správního orgánu prvního stupně – Městského úřadu Šlapanice, stavební úřad ze dne 28. 6. 2010 č.j. OV/29971-10/1646-2006/DUS, kterým bylo řízení vedené pod sp. zn. SÚ/39390-06/1646-2006/KUP zastaveno, neboť žádost o vydání územního rozhodnutí pro stavbu „výrobní objekt na pozemcích parc. č. GP 1033 a parc. č. 1504/1 vše v k. ú. Moravany u Brna (nyní na pozemcích parc. č. 1504/1, 1040/164, 1040/163, 1040/86 vše v k. ú. Moravany u Brna“ se stala zjevně bezpředmětnou. Toto rozhodnutí bylo vydáno stavebním úřadem na základě ust. § 66 odst. 1 písm. g) zákona č. 500/2004 Sb. správního řádu ve znění pozdějších předpisů.

Žalovaný svým rozhodnutím změnil výše citované usnesení správního orgánu prvního stupně tak, že druhý odstavec výroku „odbor výstavby Městského úřadu Šlapanice, jako stavební úřad příslušný dle ust. § 117 zákona č. 50/1976 Sb. o územním plánování a stavebním řádu ve znění pozdějších předpisů v platném znění (dále jen starý stavební zákon), na základě ust. § 66 odst. 1 písm. g) zákona č. 500/2004 Sb. správní řád ve znění pozdějších předpisů, řízení vedené pod sp. zn. SÚ/39390-06/1646-2006/KUP zastavil, neboť žádost o vydání územního rozhodnutí pro stavbu výše uvedenou se stala zjevně bezpředmětnou. Tento odstavec žalovaný správní orgán nahradil zněním: „Odbor výstavby Městského úřadu Šlapanice, jako stavební úřad příslušný dle ust. § 117 zákona č. 50/1976 Sb. o územním plánování a stavebním řádu, v platném znění (dále jen starý stavební zákon), na základě ust. § 94 odst. 5 zákona č. 183/2006 Sb. o územním plánování a stavebním řádu v platném znění, s použitím ust. § 66 odst. 1 písm. g) zákona č. 500/2004 Sb. správní řád ve znění pozdějších předpisů zastavuje řízení vedené pod sp. zn. SÚ/39390-06/1646-2006/KUP, neboť žádost o vydání územního rozhodnutí pro stavbu výrobní objekt na pozemcích parc. č. GP 1033 a parc. č. 1504/1 vše v k. ú. Moravany u Brna nyní na pozemcích parc. č. 1504/1, 1040/164, 1040/163, 1040/86 vše v k. ú. Moravany u Brna se stala zjevně bezpředmětnou. Ve zbytku v souladu s ust. § 90 odst. 5 správního řádu napadené usnesení č.j. OV/29971-10/1646-2006/DUS ze dne 28. 6. 2010 se potvrzuje.

Své rozhodnutí žalovaný odůvodnil tak, že po krátkém úvodu popsání situace předcházející tomuto rozhodnutí, tj. že dne 4. 7. 2006 podala společnost MOOD International, s.r.o., zastoupená na základě plné moci ze dne 3. 2. 2006 Ing. Dušanem Rekem, návrh na vydání územního rozhodnutí o umístění stavby výrobní objekt na pozemku parc. č. GP 1033 a parc. č. 1504/1 v k. ú. Moravany u Brna. Následně dne 6. 11. 2006 vydal stavební úřad územní rozhodnutí č. 57/2006 č.j. SÚ/39390-06/1646-2006/KUP, kterým umístil stavbu výrobní objekt na pozemcích parc. č. GP 1033 a parc. č. 1504/1 v k. ú. Moravany u Brna.

Územní rozhodnutí bylo v souvislosti s rozhodnutím Krajského úřadu Jihomoravského kraje č.j. JMK 11337/2007 ze dne 20. 4. 2007 z části změněno a ve zbytku potvrzeno. Územní rozhodnutí však pozbylo právní moci v důsledku zrušení rozhodnutí odvolacího orgánu Krajským soudem v Brně na základě žaloby podané Obcí Moravany rozsudkem č.j. 31 Ca 102/2007-91 ze dne 12. 5. 2008. Proti tomuto rozsudku podala v zákonné lhůtě společnost MOOD International, s.r.o. (stavebník) kasační stížnost. Nejvyšší správní soud v Brně rozhodl o kasační stížnosti tak, že rozhodnutí KS zrušil a věc mu vrátil, čímž znovu nastala situace,

kdy existovalo pravomocné územní rozhodnutí. Krajský soud následně rozsudkem č.j. 31 Ca 102/2007-168 ze dne 29. 4. 2009, který nabyt právní moci dne 1. 6. 2009, zrušil rozhodnutí Krajského úřadu a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Proti tomuto rozsudku byla podána kasační stížnost, kterou Nejvyšší správní soud dne 19. 11. 2009 rozsudkem č.j. 7 As 67/2009-219 zamítl.

Následně vydal Krajský úřad dne 6. 4. 2010 rozhodnutí pod č.j. JMK 46868/2010, jímž rozhodnutí stavebního úřadu č.j. SÚ/39390-06/1646-2006/KUP zrušil. Krajský úřad shodně se stavebním úřadem konstatuje, že pravomocné územní rozhodnutí existovalo až do nabytí právní moci rozsudku Krajského soudu ze dne 12. 5. 2008, který toto rozhodnutí zrušil. Po celou dobu své existence tedy měl adresát územního rozhodnutí práva a povinnosti tímto územním rozhodnutím založené, jež získal v dobré víře na základě důvěry ve správnost a zákonnost rozhodnutí správního orgánu.

Dne 7. 9. 2007 vydal stavební úřad pod č.j. SÚ/48844-07/1933-2007/KUP na žádost společnosti MOOD ze dne 25. 7. 2007 rozhodnutí, kterým stavebníkovi povolil výše uvedenou stavbu. Z výše zmíněných skutečností tedy vyplývá, že žádost o vydání stavebního povolení byla stavebníkem podána za existence pravomocného územního rozhodnutí a také stavební povolení bylo správním orgánem prvního stupně vydáno v době pravomocnosti územního rozhodnutí. Jak stavební úřad správně konstatoval, ani následné zrušení územního rozhodnutí Krajským soudem nemá vliv na skutečnost, že v době vydání rozhodnutí ve stavebním řízení existovalo pravomocné územní rozhodnutí.

Žalovaný se opřel o ust. § 94 odst. 5 zákona č. 183/2006 Sb. v platném znění (nový stavební zákon), z něhož vyplývá, že dojde-li ke zrušení územního rozhodnutí po právní moci stavebního povolení, územní rozhodnutí se již nevydává. Stavebnímu úřadu tak tedy nezbyla jiná zákonná možnost, než v souladu s tímto zákonným ustanovením předmětné územní řízení usnesením zastavit, protože v době zrušení územního rozhodnutí č. 57/2006, č.j. SÚ/39390-06/1646-2006/KUP ze dne 6. 11. 2006, již bylo pravomocným stavební povolení č.j. SÚ/48844-07/1933-2007/KUP ze dne 7. 9. 2007, čímž se vydání nového územního rozhodnutí stalo bezpředmětným.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce včas žalobu ze dne 10. 1. 2011, kde poměrně rozsáhle poukazuje na skutečnosti vedoucí k vydání tohoto rozhodnutí, s kterým nesouhlasí. Napadené rozhodnutí označil jako předčasné a zároveň v rozporu se zákonem, neboť trpí formálními i procesními vadami, které ve svém celku způsobují nezákonnost rozhodnutí. Je přesvědčen, že byl krácen na svých právech, neboť mu bylo upřeno uplatnit právo účastníka řízení, neboť se nemohl vyjádřit k podkladům pro vydání napadeného rozhodnutí.

Žalovaný nevyčkal rozhodnutí soudu o předběžné otázce, týkající se rozhodnutí stavebního povolení ve věci, proti němuž je vedeno soudní řízení u Krajského soudu v Brně. Stavební povolení je sice v právní moci materiální, ale s ohledem na soudní řízení je nutno na ně pohlížet jako na řízení o předběžné otázce.

Ve věci rozhodovaly vyloučené oprávněné úřední osoby. Žalovaný odmítl napravit vady v obnoveném stavebním řízení z důvodů dobré víry stavebníka, přitom odkazoval na

rozhodnutí Krajského soudu v Brně sp. zn. 31 Ca 102/2007-91 a 31 Ca 102/2007-168 a rozsudek NSS č.j. 7 As 67/2009-219, které poukazují na nezákonnost územního rozhodnutí.

Rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť žalovaný se nevypořádal v napadeném rozhodnutí se všemi odvolacími námitkami v odvolání.

Žalovaný hájí zájmy z hlediska veřejného zájmu, neboť občané Moravan si vybudování stavby v obci Moravany nepřejí. Poukázal na datum napadeného rozhodnutí – 28. 10., kteréžto je státním svátkem, ale sám uznává, že došlo zřejmě k chybě v psaní, a proto tuto vadu nepovažuje za nezákonnou.

Závěrem navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a požádal o úhradu nákladů řízení.

Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 23. 3. 2011 navrhl zamítnutí žaloby a uvedl, že žalobce ve svých žalobních námitkách odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp. zn. 7 As 67/2009 ze dne 19. 11. 2009, jímž byla zamítnuta kasační stížnost stavebníka – MOOD International, s.r.o. podaná proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 12. 5. 2008, č.j. 31 Ca 102/2007-91, zejména na právní názor, že v novém řízení bude žalovaný vycházet z nové územně plánovací dokumentace platné od 7. 11. 2007. Citovaným rozsudkem Krajského soudu bylo zrušeno rozhodnutí Krajského úřadu č.j. JMK 11337/2007 ze dne 20. 4. 2007, kterým bylo potvrzeno územní rozhodnutí č. 57/2006 vydané stavebním úřadem pod č.j. SÚ/39390-06/1646-2006/KUP, kterým byla umístěna stavba na výše uvedených stavebních pozemcích.

K meritu věci žalovaný uvedl zásadní skutečnost, že žádost o vydání stavebního povolení byla stavebníkem podána za existence pravomocného územního rozhodnutí. Stavební povolení bylo správním orgánem prvního stupně vydáno v době pravomocnosti územního rozhodnutí, stavební povolení stavebního úřadu a následné odvolací rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno až rozsudkem Krajského soudu v Brně č.j. 31 Ca 125/2009-46 ze dne 16. 2. 2011.

Ani následné zrušení územního rozhodnutí Krajským soudem nemá vliv na skutečnost, že v době vydání stavebního povolení existovalo pravomocné územní rozhodnutí.

V souvislosti s výše uvedeným si dovoluje žalovaný odkázat na ust. § 94 odst. 5 zákona č. 183/2006 Sb. o územním plánování a stavebním řádu v platném znění, ve kterém je uvedeno, že dojde-li ke zrušení územního rozhodnutí po právní moci stavebního povolení, územní rozhodnutí se již nevydává. Stavebnímu úřadu tedy nezbyla jiná zákonná možnost než v souladu s tímto zákonným ustanovením předmětné územní řízení usnesením zastavit, protože v době zrušení územního rozhodnutí č. 57/2006, č.j. SÚ/39390-06/1646-2006/KUP ze dne 6. 11. 2006, již bylo pravomocným stavební povolení č.j. SÚ/48844-07/1933-2007/KUP ze dne 7. 9. 2007. Tím se tudíž vydání nového územního rozhodnutí stalo bezpředmětným. Žalovaný se s názorem stavebního úřadu v usnesení ze dne 28. 6. 2010 ztotožnil, a proto odvolání žalobce proti tomuto usnesení stavebního úřadu nevyhověl.

V části námitek žalobce, které jsou směřovány proti jiným rozhodnutím jak žalovaného, tak stavebního úřadu a krajského úřadu uvádí, že jejich uplatnění je v tomto sporu irelevantní.

K námitce žalobce namířené proti žalovanému rozhodnutí, ve kterém žalobce vyjadřuje názor, že žalovaný rozhodl v době, kdy byla z jeho strany podána žaloba proti následně vydanému potvrzujícímu odvolacímu rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 5. 2009, č.j. JMK 75325/2009 ve věci rozhodnutí č.j. SÚ/48844-07/1933-2007/KUP ze dne 25. 7. 2007, kterým stavební úřad výše uvedenou stavbu povolil, žalovanému nezbývá než konstatovat, že v případě, že by nedodržel při vydání žalovaného zákonem stanovenou správní lhůtu, byl by okamžitě napaden žalobou podanou žalobcem na nečinnost správního orgánu.

Námítky žalobce týkající se porušení a krácení jeho práva na spravedlivý proces, vady napadeného rozhodnutí, jakož i řízení, jež mu předcházelo, je třeba důrazně odmítnout, neboť s ohledem na obsah předložených spisů správních orgánů obou stupňů jsou nedůvodné. V dalším odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí.

K řízení se připojila osoba zúčastněná na řízení č. 1 – stavebník MOOD International, s.r.o., se sídlem Brno, Šoustalova 45, podáním ze dne 11. 11. 2011, kterým sdělila, že do soudního řízení chce vstoupit jako osoba zúčastněná na řízení. V tomto podání uvedla, že po seznámení se s obsahem spisu sdělí stručně soudu, v čem byla na svých právech a povinnostech vydáním napadeného rozhodnutí přímo dotčena, popřípadě jak by se jejich práv a povinností přímo dotklo případné zrušení tohoto rozhodnutí. Do vydání rozhodnutí ve věci však toto doplnění osoba zúčastněná na řízení nepředložila.

Krajský soud v Brně přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení předcházející jeho vydání, a to v rozsahu jeho napadení žalobou (§ 71 odst. 1 a § 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s.ř.s.“).

Obsahem předložených správních spisů jsou mimo jiné rozhodnutí žalovaného a prvostupňové rozhodnutí stavebního řádu a dále podklady sloužící pro rozhodnutí ve věci včetně odvolání žalobce.

Po přezkoumání všech podkladů nacházejících se v soudním spise i ve správním spise žalovaného dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná.

Dne 4. 7. 2006 podala společnost MOOD International, s.r.o., Brno (dále jen stavebník) návrh na vydání územního rozhodnutí o umístění stavby výrobní objekt na pozemcích parc. č. GP 1033 a parc. č. 1504/1 vše v k. ú. Moravany u Brna (nyní na pozemcích parc. č. 1504/1, 1040/164, 1040/163, 1040/86 vše v k. ú. Moravany u Brna – dále jen stavba).

Dne 6. 11. 2006 vydal odbor výstavby Městského úřadu Šlapanice (dále jen stavební úřad) územní rozhodnutí pod č.j. SÚ/39390-06/1646-2006/KUP, jímž umístil stavbu na výše uvedené pozemky. Územní rozhodnutí pozbylo právní moci v důsledku zrušení rozhodnutí odvolacího orgánu Krajským soudem v Brně na základě žaloby podané obcí Moravany rozsudkem č.j. 31 Ca 102/2007-91 ze dne 12. 5. 2008 a následně 31 Ca 102/2007-168 ze dne 29. 4. 2009, který nabyl právní moci dne 1. 6. 2009. Přes podanou kasační stížnost však vyhověno stavebníkovi nebylo, neboť Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 19. 11. 2009, č.j. 7 As 67/2009-219 jeho kasační stížnost zamítl a následně vydal krajský úřad dne 6. 4. 2010 rozhodnutí vypravené pod č.j. JMK 46868/2010, jímž rozhodnutí stavebního úřadu č.j. SÚ/39390-06/1646-2006/KUP zrušil.

Z výše uvedeného vyplývá, že územní rozhodnutí bylo pravomocné do nabytí právní moci rozsudku krajského soudu ze dne 12. 5. 2008. Dne 7. 9. 2007 vyhotovil stavební úřad pod č.j. SÚ/48844-07/1933-2007/KUP na žádost stavebníka rozhodnutí, kterým povolil stavbu stavebníka. Žádost o vydání stavebního povolení byla podána za existence pravomocného územního rozhodnutí, rovněž stavební povolení bylo správním orgánem prvního stupně vydáno v době pravomocného územního rozhodnutí. Ani následné zrušení územního rozhodnutí krajským soudem dle názoru žalovaného, nemá vliv na skutečnost, že v době vydání rozhodnutí ve stavebním řízení zde bylo pravomocné územní rozhodnutí.

V ust. § 122 nového stavebního zákona pak byla zrušena vazba mezi územním rozhodnutím, stavebním povolením a kolaudačním souhlasem. Správní orgán prvního stupně tedy posouzení souladu provedené stavby s územním rozhodnutím nepovažoval za nezbytnou náležitost při posuzování žádosti o vydání kolaudačního souhlasu, tedy za neexistence pravomocného územního rozhodnutí. Vycházel z ust. § 94 odst. 5 nového stavebního zákona, dle něhož se územní rozhodnutí nevydává, pokud stavební povolení bylo vydáno za účinnosti nového stavebního zákona v době, kdy bylo platné územní rozhodnutí. Následně po zrušení územního rozhodnutí není již nutné dle názoru správního orgánu prvního stupně i žalovaného vydat nové územní rozhodnutí.

Proto žádost stavebníka o vydání územního rozhodnutí pro výše uvedenou stavbu zastavil, neboť se stala zjevně bezpředmětnou.

Proti tomuto rozhodnutí podal včas odvolání žalobce, kde uvedl v podstatě obdobné námitky jako poté v žalobě. Nesouhlasil však s tzv. ochranou dobré víry a ochrany nabytých práv stavebníka tak, jak ji zmiňuje správní orgán prvního stupně, neboť stavba byla zjevně dokončena za situace, kdy stavebníkovi muselo být známo, že územní rozhodnutí ve věci bude zrušeno. Nemůže se tedy platně dovolávat práv nabytých v dobré víře, neboť tato dobrá víra z pohledu jeho kroků v řízení, jakož i při stavbě samotné, zjevně absentuje.

Dále namítl, že územní řízení v dané věci bylo zahájeno před účinností zákona č. 183/2006 Sb. a s odvoláním na ust. § 190 odst. 3 stavebního zákona (nového) se řízení v této věci provede a dokončí podle právní úpravy platné v době zahájení řízení, tedy dle zákona č. 50/1976 Sb. Argumentace ust. § 94 odst. 5 současného nového stavebního zákona tedy zjevně není na místě, kdy nalézací správní úřad je povinen řízení dokončit podle starého stavebního zákona.

Nesouhlasí s názorem správního orgánu prvního stupně, že neexistuje vazba mezi územním rozhodnutím, stavebním povolením a kolaudačním souhlasem. V daném případě má zrušení územního rozhodnutí za následek obnovu stavebního řízení a následně zamítnutí žádosti o vydání stavebního povolení z důvodu absentujícího územního rozhodnutí. Z obdobných důvodů je pak nutno obnovit i řízení o vydání kolaudačního souhlasu. Správní orgán prvního stupně zjevně nesplnil svoji zákonnou povinnost spolupráce dle ust. § 8 správního řádu a sám nedal nadřízenému správnímu úřadu, který ve věci žádosti o vydání stavebního povolení v dané věci rozhodoval jako správní úřad v poslední instanci, podnět k nařízení obnovy předmětného stavebního řízení dle ust. § 100 odst. 1 písm. b) správního řádu z důvodu zrušení územního rozhodnutí, jež bylo podkladem pro vydání předmětného stavebního povolení.

Správní orgán prvního stupně v dané věci nevyčkal rozhodnutí o soudním přezkumu vydaného stavebního povolení, ani sám nerozhodl o nařízení obnovy řízení o vydání stavebního povolení, popřípadě nařízení obnovy neinicioval cestou nadřízeného správního úřadu, vyjádřil dostatečně svůj poměr k věci, tedy snahu chránit neoprávněného stavebníka před rizikem odstranění stavby postavené v rozporu s platnou územně plánovací dokumentací ke škodě občanů obce Moravany při současném nerespektování výroku soudu, zejména pak NSS. Je toho názoru, že zde je zřejmá snaha stranit stavebníkovi a zřejmě nepřípustnou stavbu v dané lokalitě svým postupem legalizovat. Toto jednání odvolatel nazval podjatostí, s kterou se musí nadřízený správní úřad sám zabývat jako předběžnou otázkou ke vztahu k namítaným vadám řízení a rozhodnutí.

Závěrem navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a postup podle správního řádu, aby byla nařízena obnova řízení o vydání stavebního povolení na předmětnou stavbu nebo bylo změněno rozhodnutí tak, že se žádost o vydání územního rozhodnutí zamítá, nebo aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc vrácena správnímu orgánu prvního stupně k novému jednání.

Krajský soud uvádí s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu, který opakovaně judikoval ve vztahu ke starému stavebnímu zákonu, že za situace, kdy bylo územní rozhodnutí zrušeno, je potřeba dokončit územní řízení materiálně, a to i když je stavba již dokončena. Existuje totiž vazba mezi územním rozhodnutím, stavebním povolením a kolaudačním rozhodnutím. V kolaudačním řízení se tak posuzuje nejen soulad skutečného provedení stavby se stavebním povolením, ale též s podmínkami územního rozhodnutí (např. rozsudek NSS ze dne 6. 4. 2004, č.j. 5 A 107/2001-53). Na tuto věc tak nelze aplikovat ust. § 94 odst. 5 nového stavebního zákona, který stanoví, že pokud dojde ke zrušení územního rozhodnutí po právní moci stavebního povolení, nevydává se nové územní rozhodnutí. Dle aplikovatelné právní úpravy tedy musí pokračovat řízení o územním rozhodnutí, jež bude ukončeno vydáním nového rozhodnutí.

Pokud jde o samotné stavební povolení, to je obsahově závislé na územním rozhodnutí. V rámci stavebního řízení byl stavební úřad povinen podle § 62 odst. 1 písm. a) starého stavebního zákona přezkoumat, zda dokumentace splňuje podmínky územního rozhodnutí. Pokud dokumentace nesplňovala podmínky územního rozhodnutí, byl stavební úřad povinen vyzvat stavebníka k doplnění dokumentace, popřípadě k jejímu provedení v souladu s podmínkami územního rozhodnutí. Jedná se tedy o typické řetězíci se správní akty, kde na územní rozhodnutí a v závislosti na něm navazuje vydání stavebního povolení. Na celé řízení se podpůrně použije správní řád. Správní řád připouští obnovu řízení mimo jiné tehdy, pokud bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno (§ 100 odst. 1 písm. b) správního řádu). Na územní rozhodnutí lze nahlížet jako na podklad stavebního povolení. Jestliže tedy bylo zrušeno či změněno, zakládá to důvod pro obnovu stavebního řízení. Tento mechanismus umožní promítnout případnou změnu podmínek územního rozhodnutí do stavebního řízení, v němž budou vyvozeny patřičné důsledky (rozsudek NSS, č.j. 1 As 79/2008-128).

Výše popsany mechanismus je současně jedinou možností, jak naplnit i ústavněprávní dimenzi této otázky. Nelze totiž zapomínat, že v územním i stavebním řízení se rozhoduje nejenom o právech a povinnostech žadatele, ale také v něm mohou být dotčena práva

ostatních účastníků řízení. Starý stavební zákon byl postaven na návaznosti jednotlivých procesů a řízení, počínaje pořizováním územního plánu, přes územní řízení, stavební řízení a konče kolaudačním řízením. Každá z těchto fází má svůj vlastní předmět, který se liší od předmětu ostatních řízení. Všechny se vyznačují zavedením prvku koncentrace řízení a omezují okruh námitek, které lze v jejich průběhu vznášet. To souvisí právě s odlišností předmětu řízení, a tak se ve stavebním řízení nepřihlíží k námitkám účastníků, které byly anebo mohly být vneseny v územním řízení při projednávání regulačního či územního plánu (rozsudek NSS, č.j. 1 As 21/2008-81).

K vlastní bezpředmětnosti řízení soud opětovně odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu č.j. 5 A 107/2001-53, kde Nejvyšší správní soud uvádí, že ani za situace, kdy je stavba již téměř ukončena, není vydání územního rozhodnutí po zrušení rozhodnutí původního bezpředmětné. Jednotlivá řízení upravená ve stavebním zákoně je nutno vidět v jejich vzájemné časové, formální a obsahové souvztažnosti, neboť např. ve stavebním řízení stavební úřad přezkoumá zejména, zda dokumentace splňuje podmínky územního rozhodnutí, rovněž v kolaudačním řízení stavební úřad zkoumá, zda byla stavba provedena podle dokumentace ověřené stavebním úřadem ve stavebním řízení a zda byly dodrženy podmínky stanovené v územním rozhodnutí a ve stavebním povolení (sbírka rozhodnutí NSS č. 784/2006). Přezkoumává-li soud zákonnost výroku rozhodnutí, jímž došlo k zastavení správního řízení z některého z důvodů uvedených v § 66 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. správní řád, nemůže se v řízení o žalobě proti takovému rozhodnutí zabývat ničím jiným, než posouzením otázky, zda zde byl či nebyl důvod pro zastavení správního řízení. Bepředmětnost žádosti je nutno vnímat jako stav, kdy jakýmkoli rozhodnutím o žádosti, ať už kladným nebo záporným, nedojde k žádné změně v právním postavení žadatele. Nelze ji zaměňovat s právní nepřipustností ani s nesplněním podmínek pro vyhovění žádosti.

Řízení o žádosti zastaví správní orgán též tehdy, pokud se žádost stala zjevně bezpředmětnou (§ 66 odst. 1 písm. g) správního řádu). Příkladem může být žádost o nařízení předběžného opatření, pokud dříve, než bylo o této žádosti rozhodnuto, pominul důvod, pro který mělo být předběžné opatření nařízeno nebo se rozhodnutí ve věci stalo vykonatelným nebo nabylo jiných právních účinků. To, že se žádost stane zjevně bezpředmětnou, obecně znamená, že v průběhu řízení nastane důvod, v důsledku kterého nelze od žádosti rozhodnout věcně, tzn. nelze ji ani zamítnout ani jí vyhovět. Tento důvod pro zastavení řízení však nelze zaměňovat se situací, kdy správní orgán v průběhu řízení dojde k závěru, že žádosti nelze vyhovět – tím se žádost nestává bezpředmětnou, ale v takovém případě ji musí správní orgán rozhodnutím zamítnout. O tyto důvody v přezkoumávaném případě nejde. Pokud byla podána žádost o vydání územního rozhodnutí správní orgán měl o této žádosti rozhodnout tak, že buďto územní rozhodnutí vydá nebo žádost zamítne. V projednávaném případě nelze řízení zastavit pro bezpředmětnost.

K námitce žalobce, že ve věci bylo rozhodováno v rozporu s předchozími rozhodnutími Krajského soudu v Brně i Nejvyššího správního soudu v Brně naposledy 31 Ca 102/2007-168 soud uvádí, že územní rozhodnutí bylo především zrušeno z toho důvodu, že stavební úřad, jakož i žalovaný neměli pro vydání územního rozhodnutí zákonem stanovené podklady a nebyl zajištěn soulad předložených stanovisek dotčených orgánů státní správy a jiných podkladů nezbytných pro vydání územního rozhodnutí a nebyl zabezpečen jejich soulad a tím bylo porušeno ust. § 35 odst. 1, 3 a § 37 odst. 1, 3 starého stavebního zákona.

V podrobnostech soud odkazuje na odůvodnění výše citovaného rozhodnutí Krajského soudu v Brně. Z důvodů, které byly uvedeny v tomto řízení o nedůvodnosti zastavení řízení pro bezpředmětnost soud je toho názoru, že tyto úvahy a důvody zrušení územního rozhodnutí výše citovaným rozsudkem nedávaly podklad pro to, aby byla žádost o územní rozhodnutí zastavena pro bezpředmětnost. Zde soud odkazuje na ust. § 190 odst. 3, 5 zákona č. 183/2006 Sb.

Rozhodnutí žalovaného bylo soudem, jakožto rozhodnutí zatížené procesní vadou, která zakládá zrušení napadeného rozhodnutí pro vady řízení bez jednání, rozsudkem podle ust. § 76 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního, zrušeno pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Podle § 78 odst. 4 s.ř.s. zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému. Právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s.ř.s.). Žalovaný ve věci vydá nové rozhodnutí, kde rozhodne o žádosti stavebníka o vydání územního rozhodnutí znovu v intencích zrušujícího rozhodnutí.

Dalšími námitkami uvedenými žalobcem v žalobě se soud nezabýval, pouze podotýká, že souhlasí s námitkou žalobce, že v napadeném rozhodnutí se s odvolacími námitkami žalovaný opravdu nevypořádal, což zakládá další důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí. Zde především se bude správní orgán věnovat kromě jiného i námitce žalobce, kdy vznášá námitku podjatosti vůči úředním osobám, které rozhodnutí vydávaly a o nichž žalovaný nerozhodl, ani se jí v odůvodnění nezabýval.

Co se týče osoby zúčastněné na řízení č. 1 je nutno uvést, že přestože podle ust. § 34 odst. 3 s.ř.s. má osoba zúčastněná na řízení právo předkládat soudu ve věci písemná vyjádření, nedisponuje předmětem řízení a její námitky jsou soudem přezkoumatelné pouze v rámci žalobcem ve lhůtě uplatněných žalobních bodů. V tomto řízení osoba zúčastněná na řízení se pouze k řízení připojila, námitky však soudu nepředložila.

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V posuzované věci byl žalobce úspěšný, soud mu proto přiznal právo na náhradu nákladů řízení v plné výši ve výši 10.640,- Kč. Náhrada nákladů řízení sestává z uplatnění třech úkonů po 2.100,- Kč, 3x paušál po 300,- Kč, celkem 7.200,- Kč, podle vyhlášky č. 177/1996 Sb. v platném znění. Právní zástupce žalobce je plátcem DPH, tudíž byla přiznána náhrada ve výši 20 % DPH z částky 7.200,- Kč = 1.400,- Kč, plus zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000,- Kč, činí tedy náhrada nákladů řízení celkem 10.640,- Kč (3 úkony x 2.100,- Kč = 6.300,- Kč, 3x paušál po 300,- Kč = 900,- Kč = celkem 7.200,- Kč, 20 % DPH 1.400,- Kč a zaplacený SOP 2.000,- Kč). Tyto náklady řízení budou uhrazeny do jednoho měsíce od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobce JUDr. Radka Ondruše, advokáta se sídlem 613 00 Brno, Těsnohlídkova 9.

Výrok o náhradě nákladů řízení ve vztahu k osobám zúčastněným na řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 5 věta první s.ř.s., podle něhož osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinností, kterou jí soud

uložil. V daném případě však osobě zúčastněné na řízení 1 žádné náklady nevznikly, z tohoto důvodu bylo rozhodnuto tak, že nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení.
V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie

V Brně dne 7. března 2012

JUDr. Jaroslava Skoumalová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová